

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 4/2016 (15)
ISSN2353-3242

Młodzi inżynierowie:

**Projektowała,
teraz dogląda
„swoje” wiadukty**

inż. Karolina Ciesielka

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski
fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41
Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: poniedziałek – piątek w godzinach 8.00 – 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22

65-722 Zielona Góra

tel. 68 322 96 24

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Placówka Terenowa w Żarach:

ul. Bohaterów Getta 9-11 pok. 4

68-200 Żary, tel./fax. 68 475 33 55

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

- wydawnictwo samorządu zawodowego cztery razy w roku trafia do rąk najwyższej klasy fachowców w dziedzinie budownictwa. Swoim zasięgiem obejmuje całe województwo, a jego nakład to 3 tysiące egzemplarzy.

Przedstawiane artykuły dotyczą m.in. aktualnie realizowanych inwestycji o kluczowym znaczeniu dla polskiej gospodarki, osiągnięć nauki w dziedzinie budownictwa, najnowszych technologii i materiałów, bezpieczeństwa w budownictwie, także problematyki samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Jeżeli chcą Państwo dotrzeć do naszych Czytelników z informacją o swoich produktach bądź usługach,

serdecznie zapraszamy do współpracy.

Okręgowa Rada LOIIB

W numerze

- 4-6 Wywiady Izby:**
Dr hab. inż. Andrzej Greinert,
prof. UZ
- 7-8 Prawo budowlane:**
Istotne odstąpienie
w procesie budowlanym
- 9 ORGANY IZBY:**
Regionalny Zjazd
Szkoleniowy dla OSD i OROZ
- 10-11 Młodzi w budownictwie:**
Projektowała, teraz dogląda
„swoje” wiadukty
- 12-14 Rozwiązania legislacyjne:**
Ustawa o wyrobach
budowlanych (cz. 1)
- 15-16 Nauka:**
Laboratorium
Instytutu Budownictwa UZ
- 17 Z życia Izby**
– Kalendarium wydarzeń
- 18 Harmonogram szkoleń**
- 19 Relacja:**
Konferencja z okazji Dnia
Budowlanych 2016
- 20 Fotorelacja**

Koleżanki i Koledzy

Jednym z podstawowych dokumentów określających organizację i zadania naszej Izby jest Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa. W art. 8. tej ustawy określone zostały podstawowe zadania samorządów zawodowych, do których należy m.in.:

pkt. 2) reprezentowanie i ochrona interesów zawodowych swoich członków;

pkt. 11) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących architektury lub budownictwa.

To dwa punkty mające bardzo istotny wpływ na nasze funkcjonowanie w zawodzie, o których powinniśmy pamiętać i z których powinniśmy korzystać. Nasza codzienna działalność zawodowa to nie tylko rozwiązywanie problemów natury technicznej, ale również często konieczność zmierzenia się z problemami natury formalnej lub prawnej. Dlatego też niejednokrotnie rozmowy na tematy zawodowe dotyczą zarówno naszych problemów z odmienną interpretacją przepisów przez organy administracji publicznej, jak i różnicy zdań w interpretacji umów z inwestorem. Sprawy takie są oczywiście jednostkowe i takiego traktowania wymagają, jednakże w wielu powtarzających się przypadkach są to również sprawy, którymi powinien zająć się nasz samorząd zawodowy. Jako organizacja skupiająca ponad 115 000 członków mamy w takich sytuacjach dużo większe możliwości oddziaływania niż każdy z nas indywidualnie. I z tego powinniśmy korzystać. Jak również z tego, że każdemu z nas przysługuje prawo do bezpłatnej pomocy prawnej świadczonej przez Izbę.

A punkt 11. artykułu 8. ustawy? W październiku br. do konsultacji społecznych skierowany został projekt kodeksu urbanistyczno-budowlanego. Rangi tego aktu prawnego nie sposób przecenić. Po uchwaleniu przez wiele lat będzie to podstawowy akt prawny regulujący nasze funkcjonowanie w zawodzie. Dlatego tak istotne jest, aby uwagi i opinie dotyczące kodeksu były wynikiem jak najszerszych konsultacji w środowisku. Stąd też informacje dotyczące kodeksu, jak i innych opiniowanych aktów prawnych zamieszczane są na naszej stronie internetowej już od dłuższego czasu. Dlatego zachęcam zarówno do odwiedzania naszej strony internetowej, jak i do aktywnego uczestnictwa w opiniowaniu projektów aktów prawnych. Za każdy taki głos z góry dziękuję.

Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17,

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: mgr inż. Andrzej Cegielnik – Przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, Jarosław Dokurno, Jacek Kasierski, Przemysław Solan, Mirosław Gruszecki, Zenon Pilarczyk.

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów, mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Szeroka współpraca z otoczeniem Wydziału

Dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ – Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego zdradził nam wizję pierwszej kadencji. Odpowiedział na pytanie: czy da się godzić naukę z administrowaniem? Mówił też o współpracy z LOIIB.

Dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ – Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. Pochodzi ze Szczecina, od 1979 roku mieszka w Zielonej Górze. Na co dzień działa w Instytucie Inżynierii Środowiska. Jest specjalistą w zakresie rekultywacji terenów zdegradowanych, co oznacza zadania z zakresu dyscyplin naukowych, będących na styku inżynierii środowiska i kształtowania środowiska.

Na uczelni zielonogórskiej pracuje od 1994 roku – najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, potem, po przekształceniu, w Politechnice Zielonogórskiej, z kolei od 2001 roku, po powołaniu Uniwersytetu, na UZ. Pracę w WSI zaczął od stanowiska inżynierjno-technicznego, po dwóch latach został asystentem, doktorat obronił w 1997 roku, a po kolejnych sześciu latach habilitację – oba stopnie naukowe zdobył z wyróżnieniem.

W 2005 roku objął kierownictwo w Zakładzie Ochrony i Rekultywacji Gruntów w Instytucie Inżynierii Środowiska, wtedy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ. W 2012 został prodziekanem do spraw nauki Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, który obecnie funkcjonuje pod zmienioną nazwą – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska. W tym roku po raz pierwszy kandydował w wyborach dziekana WBAiIŚ – został wybrany i od września sprawuje tę funkcję.

Adam Oziewicz: Skąd decyzja o kandydowaniu na stanowisko dziekana?

Profesor Andrzej Greinert:

– Rzeczywiście to były pierwsze wybory na stanowisko dziekana, w których uczestniczyłem, ale przymierzałem się do tej funkcji od dłuższego czasu. Ostatnie cztery lata na stanowisku prodieka-

na daty mi podstawę do funkcjonowania w najwyższych gremiach wydziałowych. Wiedziałem, że mam dobry, świeży pomysł na ten Wydział, któremu był on (i jest) niezmiernie potrzebny.

Praca naukowca to badania, laboratoria, wydawnictwa, dydaktyka... Co sprawia, że myśli się, decyduje na „rządzenie” i funkcję administracyjną na uczelni? Coś panu się nie podobało na Wydziale?

– To dosyć złożone zagadnienie i wymaga wyjaśnienia z przynajmniej kilku punktów widzenia. System szkolnictwa wyższego jest tak skonstruowany, że administrować, czy to wydziałem czy uczelnią, może tylko pracownik naukowo-dydaktyczny. To oznacza, że musi się znaleźć ktoś taki wśród nas, kto zajmie się dziełem zarządzania pracami Wydziału. Od wielu lat widziałem siebie w charakterze osoby zarządzającej kolektywem koleżanek i kolegów pracujących naukowo i dydaktycznie, stąd stanowisko dziekana nie oznaczało dla mnie zerwania z wcześniejszym postrzeganiem swojej roli i pracy w wydziale. Ale z tym bywa różnie. Mam kolegów, naukowców w zachodniej części świata, którzy po objęciu funkcji dziekana czy innej na pytanie o pracę naukową odpowiadają „just administration”. Rzeczywiście kierowanie wydziałem wymaga wiele nakładu czasu i pracy, ale da się godzić z zadaniami naukowo-dydaktycznymi. Ważny jest dobry kolektyw, zarówno ludzi bezpośrednio współpracujących, jak pozostałych pracowników Wydziału. Sądzę, że mam dobrych współpracowników, podzielających moją wizję wydziału. Czy coś mi się nie podobało? Powiedzmy, że mam inne podejście do wielu spraw, w porównaniu do wcześniejszych rozwiązań.

Co przedstawił pan współpracownikom, obejmując funkcję? Jaka jest

wizja rozwoju wydziału? Jak brzmi kreślenie nowego dziekana?

– Jest kilka spraw niezmiernie istotnych. Przede wszystkim intensyfikacja prac wydziału zarówno w sferze naukowej, jak i w dziedzinie kontaktów ze środowiskiem zewnętrznym. Pierwszą rzeczą jaką wykonałem od razu po objęciu funkcji to odświeżyłem, a i nawiązałem nowe relacje z tzw. otoczeniem wydziału – z przedsiębiorstwami naszej branży oraz z izbami. Rozszerzyłem też, nawiązane już wcześniej, kontakty z uczelniami niemieckimi. Wraz z współpracownikami rozpoczęliśmy także próby intensyfikacji relacji z uczelniami Europy wschodniej. Zatem zadanie numer jeden na początek mojej kadencji to w większym stopniu otworzyć wydział na środowisko zewnętrzne oraz efektywniej wykorzystać ludzi i ich potencjał do zmiany wizerunku WBAiIŚ. W tej mierze możemy sami sobie pomóc, ale i nasi partnerzy są tutaj bezcenni. Nazwa Wydziału (Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska) jest złożona z trzech członów. Odzwierciedla trzy, budujące Wydział jednostki: Instytut Budownictwa, Instytut Inżynierii Środowiska oraz Katedrę Architektury i Urbanistyki. Jednym z moich życzeń i jedną z prac, którą wykonam w czasie pierwszej kadencji – zobaczymy może będzie następna, ale może za wcześniej o tym mówić – będzie to, aby ludzie z tych jednostek bardzo ściśle ze sobą współpracowali i wyszli poza ich ramy. Dlaczego? Interdyscyplinarność jest fundamentem działania i w nauce, i w praktyce. Ta wewnętrzna interdyscyplinarność prac to dopiero pierwszy krok. Chciałbym też – pierwsze kroki już poczyniłem – aby pracownicy Wydziału współpracowali ze specjalistami z innych wydziałów i uczelni: socjologami, biologami, ekonomistami, specjalistami zarządzania i innych dyscyplin. To będzie nowa jakość, oczekiwana we współczesnym świecie od naukowców.

Dotąd tak nie było?

– Nie było to zbyt intensywnie zarysowane. Oczywiście były jednostki, które wychodziły poza ramy swoich dziedzin i siedzib, ale to byli pojedynczy naukowcy. Chcę, aby takie działania nabrały charakteru powszechnego zjawiska. Rozmawiam z ludźmi, czytam opracowania i dla wszystkich – pracodawców i szerzej ludzi związanych z branżą – staje się jasne, że na wydziale tej interdyscyplinarności bardzo brakuje.

Co powinien już teraz wiedzieć o uczelni jej przyszły student?

– UZ składa się z 12 wydziałów. Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska jest jednym z nich. Należy do szkoły nauk technicznych. Na WBAiIŚ prowadzimy tylko kierunki techniczne: budownictwo, architekturę, inżynierię środowiska oraz dwa nowo otwarte, choć jeszcze nieuruchomione – energetykę komunalną i architekturę krajobrazu. Oferujemy studia I stopnia na wszystkich kierunkach, II stopnia na budownictwie, architekturze, inżynierii środowiska i architekturze krajobrazu, a także III stopnia (doktoranckie) na budownictwie i inżynierii środowiska. Sądzę, że to dobry zakres oferowanej dydaktyki, dobrze dopasowany do możliwości wydziału i potrzeb rynku pracy.

Ilu studentów – inżynierów budownictwa – każdego roku opuszcza mury uczelni?

– Jest tutaj spore zróżnicowanie. Wiele zależy od samego naboru, od tego jak liczny jest rocznik. Jeszcze niedawno tylko na samym budownictwie, jednym kierunku, zaczynało studia ponad 230 osób. Ponad stu zaczynało studia na inżynierii środowiska. Teraz mamy niż demograficzny, wobec czego obecny rok akademicki zaczęto znacznie mniej studentów. W 2016 roku mieliśmy około stu absolwentów na tym kierunku, ponadto około 60 na inżynierii środowiska i 40 na architekturze. Zatem tym razem z naszego wydziału na rynek pracy trafiło nieco ponad 200 absolwentów studiów I i II stopnia.

Który z kierunków wydziału obecnie cieszy się największym zainteresowaniem?

– Budownictwo. Tak jest przynaj-

mniej od kilku lat. Wcześniej odnotowaliśmy pewne fluktuacje na korzyść inżynierii środowiska. Teraz młodzi stawiają na budownictwo.

A na samym budownictwie, które ze specjalności są faworyzowane przez studentów?

– Tu tendencje w poszczególnych latach zmieniają się częściej. Bywa, że przeważa budownictwo ogólne, innym razem rewitalizacja obszarów i renowacja budynków, jeszcze w innych latach drogi i mosty. Co ciekawe, wahania popularności tej, czy innej specjalności potrafią być bardzo przypadkowe i nawet nas zaskakują.

Często są otwierane nowe kierunki na wydziale? Może dziekan już szykuje coś nowego?

– Jesteśmy uczelnią o długich tradycjach i nie pozwalamy sobie na to, aby każdego roku otwierać nowy kierunek – nie o to chodzi. Trzymamy okre-

śloną linię rozwojową. Za to proponujemy nowe specjalności. W tym roku, jako nowy kierunek powołaliśmy do życia energetykę komunalną, bazującą na zasobach Instytutu Inżynierii Środowiska. To pierwszy taki ruch od kilku lat. Wcześniej zaproponowaliśmy architekturę krajobrazu, a jeszcze wcześniej architekturę. To trzy kierunki otwarte na wydziale od czasu, gdy działa on w strukturze UZ, czyli od 2001 roku.

A jeżeli chodzi o specjalności?

– W tej materii jest inaczej. Na budownictwie w ciągu ostatnich lat zaproponowaliśmy choćby efektywność energetyczną, drogi i mosty czy renowację budynków i modernizację obszarów zabudowanych. Na inżynierii środowiska inżynierię ekologiczną. Zaoferowaliśmy studentom inżynierii środowiska moduły kształcenia, według których mogą oni elastycznie kształtować swoją sylwetkę. Zatem trochę nowości wprowadzamy. Z tym, że, zgodnie z naszym za-

tożeniem, nowości nie są rewolucyjne. One w dużej mierze bazują na sylwetce absolwenta kierunku, z kolei sylwetka uzupełniana jest nowymi treściami specjalnościowymi. Nie chcemy, aby nasz absolwent, w związku z przewagą jakiejś nowej treści, przestał być budowląncem, inżynierem środowiska czy architektem – nie oto nam chodzi przy wprowadzaniu kolejnych nowych specjalności. Trzon kompetencji trzeba zagwarantować studentowi.

Czy czuje się pan najważniejszym akademikiem wśród budowląnców w regionie?

– Inaczej to widzę, także inaczej postrzegam zadania uczelni i samego wydziału. Dla samorządu zawodowego inżynierów budownictwa powinniśmy być partnerem, a nie mentorem. Zatem równorzędna współpraca, bo obie jednostki mogą sobie wiele zaoferować. Tym bardziej, że i budowląnci, i inżynierowie środowiska, i architekci mają wypracowane własne koncepcje funkcjonowania na rynku pracy, na rynku inwestorskim. Zatem informacja zwrotna od nich jest równie ważna dla wydziału, jak informacje przez nas kreowane w stronę środowiska zewnętrznego. Nie ruszymy nawet o krok bez ścisłej współpracy. My nie istniejemy bez środowiska pracy branży budowlanej, a owo środowisko siłą rzeczy bazuje na absolwentach i dorobku naszej uczelni. Ponadto, jak było to nadmienione na początku, według mojego fachu nie jestem członkiem braci budowlanej.

Czy LOIIB w relacji z UZ może być i jest największą organizacją zawodową skupiającą absolwentów WBAiIS?

– Izby branżowe są dla nas bardzo ważne. To wynika nie tylko z chęci, ale z przepisów polskiego prawa. Przypominam, absolwenci naszych kierunków kształcenia, aby uzyskać prawo do samodzielnego działania na rynku budowlanym, instalatorskim czy architektonicznym, muszą przed odpowiednią Izbą zdać egzamin państwowy. Zdając go, stają się członkami danej Izby. Wobec tego ludzie, m.in. po naszych studiach, którzy uzyskują uprawnienia, stają się członkami samorządu zawodowego.

Moderowanie, nawet kreowanie programów nauczania... Widzi pan

możliwość współpracy na linii samorząd zawodowy – wydział w tej dziedzinie?

– Dla mnie to fundamentalna sprawa. Już rozmawiałem o tym z przewodniczącymi Izb, z którymi mamy dobry kontakt. Zaproponowałem przedstawicielom Izb aktywne włączenie się w konsultację programów kształcenia pod kątem kształtowania sylwetek absolwentów poszczególnych kierunków, a także programów kształcenia. Bardzo tego chcę, aby Izby były aktywnym graczem na rynku kształcenia również na naszym wydziale.

Jak to jest możliwe od strony operacyjnej?

– Służą do tego dwa narzędzia. Przy wydziale mamy powołaną Radę Prac-

dawców – zaprosiłem wszystkie Izby do uczestnictwa w tej grupie. Ponadto już zasygnalizowałem wszystkim Izbom, że wyślę do każdej dotychczasowe programy kształcenia realizowane na naszych kierunkach w wydziale, z prośbą o ich skrupulatne przejrzanie i zaproponowanie ewentualnych modyfikacji. Już jesteśmy po pierwszym spotkaniu z Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa. Rozmawiałem też z przedstawicielami pozostałych samorządów zawodowych. Wszystko zmierza w kierunku funkcjonowania na co dzień Izb na naszym wydziale.

Dziękuję.

Istotne odstępnie w procesie budowlanym

Istotne odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego, wydanej decyzji pozwolenia na budowę lub innych warunków pozwolenia na budowę.

Z posiadanego doświadczenia mogę z całą stanowczością stwierdzić, iż duża część prowadzonych spraw dotyczących istotnego odstępnie w trakcie realizacji inwestycji wynika z konfliktów międzysąsiedzkich i złożenia informacji do organów nadzoru budowlanego o łamaniu przepisów Prawa budowlanego przez jedną ze stron konfliktu. Pozostałą grupę stanowią sprawy trafiające do PINB w następstwie przekazania przez organy administracji budowlanej starostw powiatowych do rozpatrzenia ich zgodnie z właściwością, złożonych w celu uzyskania zmiany decyzji pozwolenia na budowę, a dotyczące odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego, wykonanych przez inwestora, przed uzyskaniem przedmiotowej decyzji. Podobną grupę stanowią postępowania administracyjne wszczęte przez organy nadzoru budowlanego w związku ze złożonym wnioskiem inwestora, który w pewnym momencie prowadzenia procesu budowlanego „zauważył” wykonanie robót budowlanych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę, lub zatwierdzonym projekcie budowlanym.

Algorytm postępowania w przypadku wykonania robót budowlanych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę, projekcie budowlanym lub w przepisach przedstawiony jest w art. 50, 50a i 51 ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku (Dz.U. z 2016 r. Poz. 290 ze zm.).

Należy zauważyć, iż w trakcie procesu budowlanego prowadzonego w oparciu o uzyskaną ostateczną decyzję pozwolenia na budowę może dojść do wykonania robót w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków

określonych w pozwoleniu na budowę lub przepisach, odbiegający od złożonego zawiadomienia, lub wykonywania robót w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia, bądź zagrożenia środowiska bez uprzedniego uzyskania decyzji zmieniającej pierwotne pozwolenie na budowę. Przypomnijmy na wstępie, że art. 36a ust. 5 Prawa budowlanego informuje uczestników procesu budowlanego o możliwości odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego, lub innych warunków pozwolenia na budowę, bez uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę i jest to dopuszczalne (zmiany nieistotne), o ile nie dotyczy:

- zakresu objętego projektem zagospodarowania działki lub terenu,
- charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji,
- zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,
- zmiany zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz nie wymaga uzyskania opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, wymaganych przepisami szczególnymi.

Po wszczęciu postępowania w sprawie wykonywania robót budowlanych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę lub projekcie budowlanym organ nadzoru budowlanego przeprowadza oględziny prowadzonej inwestycji. W przypadkach innych niż

określone w art. 48 ust. 1 (samowola budowlana bez decyzji pozwolenia na budowę) lub w art. 49b ust. 1 (samowola budowlana bez zgłoszenia zamiaru wykonywania robót budowlanych) właściwy organ zgodnie z art. 50 obowiązującej ustawy z 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane wydaje postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych. W wydanym postanowieniu o wstrzymaniu robót budowlanych obowiązkowo podaje się przyczynę wstrzymania robót oraz ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń. W postanowieniu o wstrzymaniu robót budowlanych można nałożyć obowiązek przedstawienia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia, inwentaryzacji wykonanych robót budowlanych lub odpowiednich ocen technicznych, bądź ekspertyz. Postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych traci ważność po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia, chyba że w tym terminie zostanie wydana decyzja, o której mowa w art. 50a pkt 2 albo w art. 51 ust. 1 czyli: albo organ nakazuje, w drodze decyzji, rozbiórkę części obiektu budowlanego wykonanego po doręczeniu postanowienia lub doprowadzenie obiektu budowlanego do stanu poprzedniego; albo wydaje dalsze decyzje w toku prowadzonego postępowania.

Należy zaznaczyć, iż bezprzedmiotowe byłoby wydawanie postanowienia o wstrzymaniu robót budowlanych w momencie, gdy rozpatrywane w postępowaniu administracyjnym roboty budowlane zostały już wykonane (w rozumieniu ich zakończenia, przerwania na pewnym etapie, co nie oznacza, że budowa została zakończona) i aktualnie te roboty budowlane nie są już prowadzone. Wstrzymanie robót budowlanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane może mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy roboty te są

wykonywane w dacie wydania postanowienia o ich wstrzymaniu. Z powyższego względu nie wydaje się w tym przypadku postanowienia o wstrzymaniu robót na podstawie art.50 ust. 1 Prawa budowlanego, lecz bezpośrednio decyzję, o której mowa w art. 51 ust.1 Prawa budowlanego.

W trakcie prowadzonego postępowania (przed upływem 2 miesięcy od doręczenia postanowienia o wstrzymaniu prowadzonych robót budowlanych), organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję (art. 51 ust. 1 pkt 3 Pb), nakładającą obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego, uwzględniającego zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych oraz – w razie potrzeby – wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonywanych robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem. W decyzji określa się termin jej wykonania, a przepisy dotyczące projektu budowlanego stosuje się odpowiednio do zakresu zaistniałych zmian.

Po wydaniu decyzji przez organ nadzoru budowlanego, nakładającej na inwestora obowiązek sporządzenia i przedstawienia projektu budowlanego zamiennego (art. 51 ust.1 pkt 3 Pb) właściwy organ (administracji architektoniczno-budowlanej) uchyla na podstawie art. 36a ust. 2 Prawa budowlanego oraz na podstawie art. 163 i art. 104 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. Poz 23 ze zm.) własną decyzją dotyczącą udzielonego pozwolenia na budowę przedmiotowego obiektu budowlanego. Wydana przez organ administracji budowlanej decyzja pozwolenia na budowę musi zostać uchylona, ponieważ nieważna byłaby następna decyzja organu nadzoru budowlanego wydawana w toczącym się postępowaniu, gdyż dotyczyłaby sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną. Uchylenie pozwolenia na budowę powinno nastąpić niezwłocznie, gdy kopia ostatecznej decyzji wydanej na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 3 trafi do organu administracji architektoniczno-budowlanej. Uchylenie decyzji o pozwoleniu na budowę na podstawie art. 36a ust. 2 ustawy – Prawo budowla-

ne jest więc obowiązkiem organu administracji architektoniczno-budowlanej.

Inwestor, który wykonywał roboty budowlane w sposób istotnie odbiegający od zatwierdzonego projektu lub udzielonej decyzji pozwolenia na budowę, w narzuconym terminie, wykonuje projekt budowlany zamienny. Projekt budowlany zamienny powinien uwzględniać zmiany wynikające z dotychczas wykonanych robót budowlanych i być wykonany zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami i przepisami dotyczącymi wykonywania projektów budowlanych (powinien być zgodny z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1133, por. IV SA/Po 560/11 – podstawa prawna w Wyroku WSA Poznań) – aktualnie obowiązuje: Dz. U. z 2012r. poz. 462 Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego zmienione Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. 2015 poz. 1554). Nie ma zasadniczych przeszkód, aby projekt budowlany zamienny nie mógł wykorzystać wcześniejszej dokumentacji technicznej w zakresie, w jakim w dalszym ciągu jest ona aktualna. Projekt budowlany, jako akt techniczny a nie prawny, zachowuje swoją wartość jako dokument w oparciu o który była wykonywana budowa (por. II OSK 1386/10 – Wyrok NSA). Złożenie oświadczenia o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 32 ust 4 pkt 2 Prawa budowlanego, nie jest warunkiem koniecznym wydania decyzji w trybie art. 51 Prawa budowlanego. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 marca 2005r., sygn. akt IV SA 5200/03, Lex nr 189015).

Po upływie wyznaczonego terminu (wyznaczonego przez organ nadzoru budowlanego i ujętego w decyzji na-

kładającej obowiązek sporządzenia projektu budowlanego zamiennego), lub na wniosek inwestora właściwy organ sprawdza wykonanie nałożonych obowiązków. W przypadku niewykonania nałożonych decyzją obowiązków – organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję nakazującą zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu lub jego części, bądź doprowadzenie do stanu poprzedniego. W przypadku wykonania nałożonych decyzją obowiązków organ wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i pozwolenia na wznowienie robót budowlanych albo – jeżeli budowa została zakończona – o zatwierdzeniu projektu budowlanego. W przedmiotowej decyzji nakłada się obligatoryjnie obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie – o ile wykonywane roboty mieściły się w definicji budowy bądź przebudowy obiektu budowlanego, lub jego części. Koszty związane z czynnościami nakazanymi w decyzjach dotyczących postępowania naprawczego przy likwidacji istotnych odstępień od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę lub projekcie budowlanym obowiązuje jest ponieść inwestor, właściciel lub zarządca obiektu i wynika to bezpośrednio z treści art. 52 Prawa budowlanego.

Procedura postępowania administracyjnego dotycząca istotnego odstępiania od zatwierdzonego projektu budowlanego, wydanej decyzji pozwolenia na budowę lub innych warunków pozwolenia na budowę, jest procedurą złożoną z kilku etapów, procedurą rozciągniętą czasowo i generującą inwestorowi duże koszty finansowe. Jednocześnie powoduje znaczne opóźnienia realizacji inwestycji. Zdecydowanie lepszym rozwiązaniem dla inwestora jest przemyślenie planowanych zmian, które chce wprowadzić w prowadzonej inwestycji i aktualizacja posiadanej decyzji pozwolenia na budowę przed ich wykonaniem.

Jarosław Dokurno

Regionalny Zjazd Szkoleniowy dla OSD i OROZ

22-24 września br. – Leśniczówka „Przytęsko”: szkolenie członków Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych oraz Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej z okręgów kujawsko-pomorskiego, lubuskiego oraz zachodnio-pomorskiego i zaproszonych gości z okręgu mazowieckiego.

Szkolenie w Leśniczówce „Przytęsko” zostało zorganizowane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W szkoleniu wzięto udział 51 osób z w/w Izb wraz członkami obsługi prawnej i biurowej OROZ i OSD. Wśród zaproszonych gości byli między innymi przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego PIIB Gilbert Okulicz-Kozaryn, Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Koordynator Waldemar Szleper, Przewodniczący Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Mieczysław Grodzki i Przewodniczący Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Andrzej Cegielnik. Organizatorzy dla wsparcia finansowego szkolenia pozyskali sponsorów: STU ERGO HESTIA SA oraz Mitek Industries Polska Sp. z o.o.

Szkolenie otworzył Jacek Kasierski, Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB, który powitał zebranych i przedstawił plan i cel szkolenia. Szczególny nacisk w swoim wystąpieniu położył na podnoszenie kwalifikacji członków Sądów oraz Rzeczników w zakresie stosowania prawa budowlanego oraz zasad etyki zawodowej inżynierów budownictwa. Następnie zabrali głos Przewodniczący LOIIB, Andrzej Cegielnik oraz Krajowy Rzecznik Koordynator Odpowiedzialności Zawodowej Waldemar Szleper.

Szkolenie zostało podzielone na dwa bloki – wykłady prowadzone przez mec. Renatę Klukę z ZPIIB oraz mec. Magdalenę Miatkowską-Misiotek z LOIIB i konsultacje OROZ i OSD prowadzone przez Koordynatora KROZ i Przewodniczącego KSD. Tematami szkolenia były „Obowiązki OROZ oraz OSD w kontekście udzielania informacji publicznej – wybrane zagadnienia”, „Najistotniejsze problemy orga-

nu związane z prawidłowym formułowaniem poszczególnych elementów decyzji administracyjnej”, „Zakres i przygotowanie dowodowe na etapie postępowania Rzeczników i Sądów”, „Materialno prawne podstawy odpowiedzialności zawodowej w budownictwie członków PIIB”. „Czynny podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej członków PIIB – na bazie dotychczasowych spraw wpływających do rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów sądów dyscyplinarnych”. Wszystkie poruszane tematy wywoływały dyskusje – prowadzący odpowiadali na szereg pytań dotyczących przykładów praktyki prawnej funkcjonujących OROZ i OSD. Dyskusje przeniosły się w kuluary, dały szansę na wymianę poglądów i doświadczeń między członkami organów Izby uczestniczących w szkoleniu. Uczestnicy szkolenia mogli wyjaśnić wszystkie problemy, z jakimi spotykają się w codziennej pracy oraz uzyskać odpowiedzi na nurtujące ich pytania.

Przedstawiciel Mitek prezentując swój produkt przedstawił technologię prefabrykacji konstrukcji drewnianych łączonych płytkami kolczastymi, czym świetnie wpisał się w zawodowy program szkole-

nia. Podsumowania dokonali Przewodniczący KSD i Koordynator KROZ, w którym podkreślili znaczenie Rzeczników i Sądów w zapewnieniu wysokiego poziomu etyki zawodowej z jakim wiąże się zawód inżyniera budowlanego, który jest zawodem zaufania publicznego.

Wszyscy uczestnicy szkolenia otrzymali zaświadczenia o участии w seminarium szkoleniowym.

W skład zespołu organizującego szkolenie wchodził: Jacek Kasierski, Katarzyna Nowak i Ewa Bosy. „Zamówiona” pogoda dała organizatorom możliwość prezentacji walorów województwa lubuskiego ze szczególnym uwzględnieniem uroków Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajozbrazowego i Gminy Kłodawa na terenie których odbywało się szkolenie. Uczestnicy przyrzekli sobie, że spotkają się znowu na cyklicznym, co rocznym szkoleniu w tym samym miejscu, będąc pod jego urokiem jak i wyniesionej wiedzy przez uczestników w trakcie szkolenia i spotkań panelowych. Do zobaczenia za rok.

Jacek Kasierski

Projektowała, teraz dogląda „swoje” wiadukty

Inżynier Karolinę Ciesielkę spotykamy w siedzibie zielonogórskiego oddziału GDDKiA przy ulicy Westerplatte. W Dyrekcji pracuje od pięciu lat, wcześniej zawodowo związana z jednym z biur projektowych. W tym wydaniu przedstawiamy inżyniera w specjalności mostowej.

Prowadzi nadzór inwestorski bądź pełni rolę opiekuna zadania, stąd często jest na miejscu realizowanych budowli. Jeszcze w biurze projektowym uczestniczyła jako asystent projektanta m.in. w pracy nad trzema wiaduktami drugiej nitki obwodnicy Go-

rzowa – WD1, WD6 i WD7. Przyznaje, że jako pracownik GDDKiA ma możliwość śledzić tę budowę, zarazem jako uczestnik procesu projektowania może doglądać prac.

Inż. Karolina Ciesielka od 2005 roku

jest absolwentką Wydziału Budownictwa Politechniki Wrocławskiej, w zakresie inżynierii lądowej. W GDDKiA pracuje od października 2011, a wcześniej, od ukończenia studiów, w jednym z zielonogórskich biur projektowych. Posiada uprawnienia do projektowania (od 2008)

i kierowania robotami budowlanymi (od 2010) w specjalności mostowej. Pani Karolina podkreśla, że bez uprawnień nie wyobraża sobie obecnie swojej pracy w branży budowlanej – są nierozdzielnie związane z kompetencjami i zakresem obowiązków inspektora nadzoru. Ale nie od raz po zdaniu egzaminu się przydały. Wspomina, że dopiero po dwóch latach od zdobycia uprawnień projektowych miała szansę z nich skorzystać przy wykonywaniu jednego z zadań.

Przypomnijmy, zielonogórski Oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad zajmuje się dwiema kluczowymi sprawami: zarządcy dróg krajowych oraz realizuje budżet państwa w zakresie dróg krajowych na terenie województwa lubuskiego. Dyrekcja realizuje inwestycje drogowe – oddział organizuje przetargi i wyłania wykonawców, także prowadzi nadzór nad budowlami. Do zadań GDDKiA jako zarządcy dróg należy też utrzymanie korpusu drogi jako całości tj.: odśnieżanie, bieżące naprawy, utrzymanie standardu drogi dla zapewnienia jej przejezdności.

Inż. Karolina Ciesielka w zielonogórskim Oddziale GDDKiA jest inspektorem nadzoru. W Wydziale Realizacji zajmuje się budową mniejszych inwestycji oraz zadaniami remontowymi w zakresie dróg i mostów. W przypadku większych kontraktów – GDDKiA powołuje nadzór zewnętrzny. Wówczas jako Zamawiający odpowiada również za stronę administracyjną i finansowanie takiej inwestycji.

Kluczową inwestycją realizowaną od lat w województwie lubuskim przez Dyrekcję jest droga ekspresowa S-3. Ale to nie wszystko. Nie tak dawno GDDKiA (w kwietniu 2014 roku) zakończyła budowę własnego laboratorium drogowego za około 10 mln zł w Raculi pod Zieloną Górą. Pani Karolina była wśród osób zaangażowanych w pracę przy obiekcie. W tym przypadku Dyrekcja powołała nadzór zewnętrzny. Powstało zaplecze techniczne oraz budynek z nowoczesną aparaturą do badań. – Laboratorium wykonuje badania na wszystkich naszych zadaniach, prowadzonych zarówno w ramach nadzoru wewnętrznego i zewnętrznego – wyjaśnia K. Ciesielka. Nowe centrum badawcze pozwoliło

GDDKiA uzyskać akredytację na wykonywanie badań, dla podniesienia kompetencji i jakości świadczonych usług.

Inwestycje prowadzone na terenie województwa przez Dyrekcję to również przebudowy, budowy skrzyżowań i odcinków dróg. Wśród nich oddanym do użytku w zeszłym roku było rondo na skrzyżowaniu DK 24 i dawnej „trójki” przy Skwierzynie oraz remont DK 29 pod Krosnem Odrzańskim zakończony w 2012 roku. Przy obu wspomnianych budowlach również pracowała inż. Ciesielka. Obecnie pełni nadzór inwestorski nad budową wiaduktu w m. Chrobrów. Inną znaczącą przebudową realizowaną w latach 2014-2015 przez GDDKiA w Zielonej Górze był odcinek DK 92 w Torzymiu.

Nasza rozmówczyni należy do LOIIB, uczęszcza na szkolenia organizowane przez Samorząd Zawodowy Inżynierów Budownictwa – wysoko ocenia prelekcje i wykłady na temat nowoczesnych technologii i produktów dla budownictwa oraz szkolenia dotyczące przepisów, choćby Prawa Budowlanego. Często też korzysta z udostępnianych na stronie www LOIIB dla członków Izby eurokodów i norm budowlanych. Podkreśla zarazem, że Izba ma nieocenione znaczenie dla integracji środowiska inżynierów budownictwa, choćby w formie organizacji wyjazdów na różnego rodzaju konferencje. – Nie ma lepszej okazji do wymiany doświadczeń w gronie zawodowym oraz rozmów o nowych, nieznanym rozwiązaniach technologicznych – zaznacza.

Pani Karolina należy również do Stowarzyszenia Techników i Inżynierów Komunikacji. To grupa zawodowa ściśle współpracująca z Izbą. SITK również organizuje wycieczki techniczne i spotkania integracyjne swoich członków – działa w nieco mniejszej skali niż LOIIB, ale w niemal tym samym obszarze zainteresowań.

Adam Oziewicz

Nowy skład zarządu Naczelnej Organizacji Technicznej

8 listopada 2016 roku
– zebranie sprawozdawczo-
-wyborcze Zielonogórskiej
Rady Federacji
Stowarzyszeń Naukowo
Technicznych Naczelnej
Organizacji Technicznej.
Wybrano nowy skład
organów ZR FSNT NOT
w Zielonej Górze na kadencję
2016-2020.

W wyniku dokonanych wyborów w składzie organów ZR FSNT NOT w Zielonej Górze na kadencję 2016-2020 znaleźli się członkowie naszej Izby.

Prezes Zarządu ZR FSNT NOT: Waldemar Olczak (członek i delegat LOIIB, w poprzedniej kadencji Przewodniczący Komisji Rewizyjnej ZR FSNT NOT, Stowarzyszenie Elektryków Polskich).

Członkowie Zarządu ZR FSNT NOT (przed ukonstytuowaniem): Zygmunt Janowski (Stowarzyszenie Elektryków Polskich), Andrzej Ladaczyński (Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP), Tadeusz Wawrzyniak (Stowarzyszenie Elektryków Polskich) w poprzednich dwóch kadencjach Prezes ZR FSNT NOT.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej: Tadeusz Głapa (Członek Okręgowej Rady LOIIB).

Członkowie Komisji Rewizyjnej: Bogdan Matysik (Stowarzyszenie Elektryków Polskich).

Delegat do Rady Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej: Waldemar Olczak.

Zastępca Delegata do Rady Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej: Tadeusz Wawrzyniak.

Mirosław Gruszecki,
Dyrektor NOT Zielona Góra
(Członek Okręgowej Rady LOIIB)

Ustawa o wyrobach budowlanych. Podstawowe zasady, definicje i przepisy (cz. 1)

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o wyrobach budowlanych określa zasady stosowania i udostępniania wyrobów budowlanych na terenie RP, i tak zgodnie z art. 4 ustawy o wyrobach budowlanych – wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, w zakresie odpowiadającym jego właściwościom użytkowym i zamierzonemu zastosowaniu, co oznacza, że jego właściwości użytkowe umożliwiają prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma on być zastosowany w sposób trwały, spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, tj. dotyczących:

- a) Nośności i stateczności konstrukcji,
- b) Bezpieczeństwa pożarowego,
- c) higieny, zdrowia i środowiska,
- d) Bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów,
- e) Ochrony przed hałasem,
- f) Oszczędności energii i izolacyjności cieplnej,
- g) Zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych

Zatem wyrobem budowlanym jest każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

Co to jest zestaw?

Jest to wyrób budowlany wprowadzony do obrotu przez jednego producenta jako zestaw co najmniej dwóch odrębnych składników, które muszą zostać połączone, aby mogły zostać włączone w obiektach budowlanych.

Co to są właściwości użytkowe wyrobu budowlanego?

Są to właściwości użytkowe odnoszące się do odpowiednich zasadniczych charakterystyk, wyrażone, jako poziom lub klasa, lub w sposób opisowy.

Co to są zasadnicze charakterystyki?

Są to cechy wyrobu odnoszące się do podstawowych wymagań dot. obiektów budowlanych.

Wprowadzenie wyrobu do obrotu, a jego udostępnienie na rynku.

Wprowadzenie do obr tu oznacza udostępnienie po raz pierwszy wyrobu budowlanego na rynku unijnym, natomiast każde kolejne przekazanie wyrobu lub jego oferowanie w ramach działalności handlowej, w celu dystrybucji lub zastosowania, odpłatnie lub nieodpłatnie będzie jego udostępnieniem

Zasady wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych wg stanu na dzień 01 stycznia 2017 r.

Zgodnie z art. 5 ustawy o wyrobach budowlanych w brzmieniu nadanym od dnia 01.01.2016r.:

1. Wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub zgodny z wydaną dla niego europejską oceną techniczną, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym wyłącznie zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011. Wzór oznakowania CE określa załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).
2. Wyrób budowlany nieobjęty normą zharmonizowaną dla której zakończył się okres koegzystencji, o któ-

rym mowa w art. 17 ust. 5 rozporządzenia Nr 305/2011, i dla którego nie została wydana europejska ocena techniczna, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli został oznakowany znakiem budowlanym, którego wzór określa załącznik nr 1 do ustawy.

3. Wyrób budowlany nieobjęty zakresem przedmiotowym zharmonizowanych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Nr 305/2011, może być udostępniany na rynku krajowym, jeżeli został legalnie wprowadzony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Turcji, a jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej.

Wraz z wyrobem budowlanym udostępnianym na rynku krajowym dostarcza się informacje o jego właściwościach użytkowych oznaczonych zgodnie z przepisami państwa, w którym wyrób budowlany został wprowadzony do obrotu, instrukcje stosowania, instrukcje obsługi oraz informacje dotyczące zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie ten wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania.

SYSTEM EUROPEJSKI

art. 5 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych + rozporządzenia Nr 305/2011 (CPR) EUROPEJSKI CE [zharmonizowana specyfikacja techniczna; ocena i weryfikacja stałości właściwości użytkowych wyrobu; deklaracja właściwości użytkowych]

Deklaracja Właściwości Użytkowych, kiedy i kto ją sporządza?

Deklaracja właściwości użytkowych wyraża właściwości użytkowe wyrobów budowlanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tych wyrobów zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi (art. 6 ust. 1 CPR). Deklaracja właściwości użytkowych sporządzana jest jeżeli wyrób budowlany objęty jest hEN (norma europejska przyjęta przez europejski organ normalizacyjny, na podstawie wniosku (mandatu) wydanego przez Komisję (po opublikowaniu odniesień do niej w Dz. U. UE)) lub jest zgodny z wydaną dla niego EOT (Europejska Ocena Techniczna). Deklarację sporządza producent przed wprowadzeniem takiego wyrobu do obrotu, przyjmując tym samym na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu budowlanego z zadeklarowanymi właściwościami użytkowymi. Deklarację sporządza się dla typu wyrobu, tj. zestawu reprezentatywnych poziomów lub klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego wyprodukowanego przy zastosowaniu danej kombinacji su-

rowców lub innych składników w określonym procesie produkcyjnym. I tak, zasadnicze charakterystyki są to te cechy wyrobu, które odnoszą się do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych (są określane w hEN, EOD), natomiast właściwości użytkowe są to „wartości” odpowiednich zasadniczych charakterystyk wyrażone jako poziom lub klasa, lub w sposób opisowy.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (Ue) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011r. ustanawiającym zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającym dyrektywę Rady 89/106/EWG, Deklaracja Właściwości Użytkowych zawiera w szczególności:

- określenie typu wyrobu (niepowtarzalny kod typu wyrobu),
- System lub systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego,
- numer referencyjny i datę wydania hEN lub EOT, zastosowanej do oceny każdej zasadniczej charakterystyki,
- w stosownych przypadkach, nu-

mer referencyjny zastosowanej specjalnej/odpowiedniej dokumentacji technicznej oraz wymagania, które wyrób spełnia,

- zamierzone zastosowanie/zastosowania wyrobu zgodnie ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną,
- wykaz zasadniczych charakterystyk wg tej specyfikacji technicznej dla zamierzonego zastosowania wyrobu, deklarowane właściwości użytkowe (obowiązkowo):
- co najmniej jednej z zasadniczych charakterystyk dla deklarowanego zamierzonego zastosowania, odnoszące się do charakterystyk określonych przez Komisję zgodnie z art. 3 ust. 3 (akty delegowane),
- właściwości użytkowe tych zasadniczych charakterystyk związanych z zamierzonym zastosowaniem, których obowiązek zadeklarowania wynika z przepisów krajowych w miejscu, gdzie producent zamierza udostępnić wyrób na rynku, dla zasadniczych charakterystyk co do których nie są deklarowane właściwości użytkowe, litery „NPD”,
- jeżeli dla danego wyrobu wydano

europęjską ocenę techniczną (EOT), właściwości użytkowe wszystkich zasadniczych charakterystyk zawartych w EOT.

Instrukcje dotyczące sporządzania deklaracji właściwości użytkowych zawiera Załącznik III do rozporządzenia Nr 305/2011 zmieniony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 574/2014 z 21.2.2014r. zmieniającym załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 w odniesieniu do wzoru, który należy stosować przy sporządzaniu deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s.41).

Dostarczanie i udostępnianie deklaracji właściwości użytkowych

Dla każdego wyrobu udostępnianego na rynku dostarcza się kopię deklaracji w formie papierowej albo drogą elektroniczną. Gdy partia tego samego wyrobu jest dostarczana jednemu użytkownikowi, może jej towarzyszyć jedna kopia deklaracji. Dopuszczalne jest udostępnienie kopii na stronie internetowej zgodnie z warunkami ustalonymi przez Komisję. Na żądanie odbiorcy kopię deklaracji w formie papierowej dostarcza się, nawet gdy jest udostępniona na stronie internetowej. Deklaracja właściwości użytkowych jest dostarczana w języku lub językach wymaganych przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest udostępniony.

Zasady udostępniania deklaracji na stronie internetowej określa rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 157/2014 z 30.10.2013 r. w sprawie warunków udostępniania deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych na stronie internetowej (Dz.U.L52 z 21.2.2014,s.1).

Oznakowanie CE – zasady umieszczania i znaczenie

Oznakowania CE umieszcza się na wyrobach, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych. Poprzez umieszczenie lub złączenie umieszczenia oznakowania CE producent wskazuje, że bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i innymi obowiązującymi przepisami wspólnotowego

prawodawstwa harmonizacyjnego. Państwo członkowskie nie zakazuje ani nie utrudnia, na swoim terytorium udostępniania na rynku ani stosowania wyrobów budowlanych oznakowanych CE, jeśli deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla takiego zastosowania w danym państwie członkowskim.

Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobie budowlanym lub na jego etykiecie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, umieszcza się je na opakowaniu lub na dokumentach towarzyszących. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu budowlanego do obrotu. Może mu towarzyszyć piktogram lub inny znak wyraźnie wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.

Oznakowaniu CE towarzyszą:

- dwie ostatnie cyfry roku, w którym zostało ono po raz pierwszy umieszczone,
- nazwa i adres siedziby producenta lub znak identyfikujący pozwalający łatwo określić nazwę i adres producenta,
- niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu,
- numer referencyjny deklaracji właściwości użytkowych,
- poziom lub klasa zadeklarowanych właściwości użytkowych,
- odniesienie do zharmonizowanej specyfikacji technicznej,
- numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej (w stosownych przypadkach),
- zamierzone zastosowanie wyrobu określone w zastosowanej zharmonizowanej specyfikacji technicznej.

**Twoja reklama
w Naszej
gazecie**

Zadzwoń !!!

tel. 95 720 15 38

Laboratorium Instytutu Budownictwa UZ

Laboratorium Instytutu Budownictwa działa przy Instytucie Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego (Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska). Wyposażone jest w nowoczesną aparaturę i urządzenia badawcze, umożliwiające kształcenie studentów na bardzo wysokim poziomie, prowadzenie zaawansowanych badań naukowych przez pracowników Instytutu oraz świadczenie usług na rzecz przemysłu poprzez wykonywanie ekspertyz i badań w wielu dziedzinach.

Budynek Instytutu Budownictwa

Dzięki posiadanej aparaturze i wykwalifikowanej kadrze w Laboratorium możliwe jest przeprowadzanie następujących rodzajów badań szerokiej gamy materiałów i elementów konstrukcyjnych:

- badania wytrzymałościowe, badania pomiaru deformacji,
- badania cech fizyko-mechanicznych i strukturalnych materiałów,
- badania geotechniczne.

W skład Laboratorium Instytutu Budownictwa wchodzi specjalistyczne Laboratoria i Pracownie, których możliwościami są następujące:

- **Laboratorium Materiałów Budowlanych** – badanie surowców, materiałów i wyrobów budowlanych pod kątem ich zgodności z wymaganiami normowymi, badanie cech mechanicznych, fizycznych i chemicznych materiałów budowlanych, badanie nienormowych cech materiałów oraz badania zaawansowane z zastosowaniem rentgenowskiej analizy fazowej i strukturalnej, a także absorpcyjnej spektroskopii IR (w zakresie promieniowania podczerwonego).
- **Laboratorium Dróg i Mostów** – po-

siada wyposażenie pozwalające na wykonanie: oceny stanu technicznego dróg, przepustów i mostów, opinii technicznych w zakresie budownictwa komunikacyjnego, inwentaryzacji dróg i obiektów inżynierskich, przeglądów szczegółowych oraz specjalnych (ekspertyzy) obiektów inżynierskich, próbnych obciążeń obiektów mostowych drogowych i kolejowych.

- **Laboratorium Geotechniki** – zakres badań naukowych oraz oferta badawcza: badania gruntów dla potrzeb budownictwa, specjalistyczne badania terenowe i laboratoryjne z wykorzystaniem zasad eksperymentalnej inżynierii gruntowej na potrzeby analizy interakcji budowli z podłożem gruntowym, badania gruntów dla potrzeb drogownictwa, badania podłoża dla potrzeb ochrony środowiska.
- **Laboratorium Konstrukcji Budowlanych** – Laboratorium w swojej ofercie ma następujące badania: badania parametrów wytrzymałościowych stali, badania betonu, badania elementów konstrukcyjnych stalowych i żelbetonowych, badania modelowe konstrukcji stalowych i żelbetonowych, badania terenowe konstrukcji stalowych i żelbetonowych.

wych, badania terenowe konstrukcji stalowych i żelbetonowych.

- **Laboratorium Wytrzymałości Materiałów** – podstawowy zakres badań naukowych oraz oferta badawcza dla przemysłu przedstawia się następująco: badania wytrzymałościowe materiałów i elementów konstrukcyjnych poddanych obciążeniom statycznym, dynamicznym i cyklicznie zmiennym, pomiar charakterystyk dynamicznych konstrukcji istniejących, pobieranie próbek walcowych do normowych badań wytrzymałości betonu z wykonanych obiektów, badania wytrzymałości betonu metodą pull-out dla konstrukcji nowo budowanych, pomiary wodoprzepuszczalności betonu, powłok, murów, spoin w warunkach polowych, szybkie i nieniszczące pomiary grubości wszelkich powłok niemagnetycznych, wykrywanie wad w konstrukcjach stalowych, szybkie i nieniszczące pomiary grubości elementów jednostronnie dostępnych wykonanych ze stali, aluminium, stopów Cu, stopów Al, tworzyw sztucznych, szkła i innych materiałów przez które przechodzi fala ultradźwiękowa.
- **Pracownia Budownictwa Ogólne-**

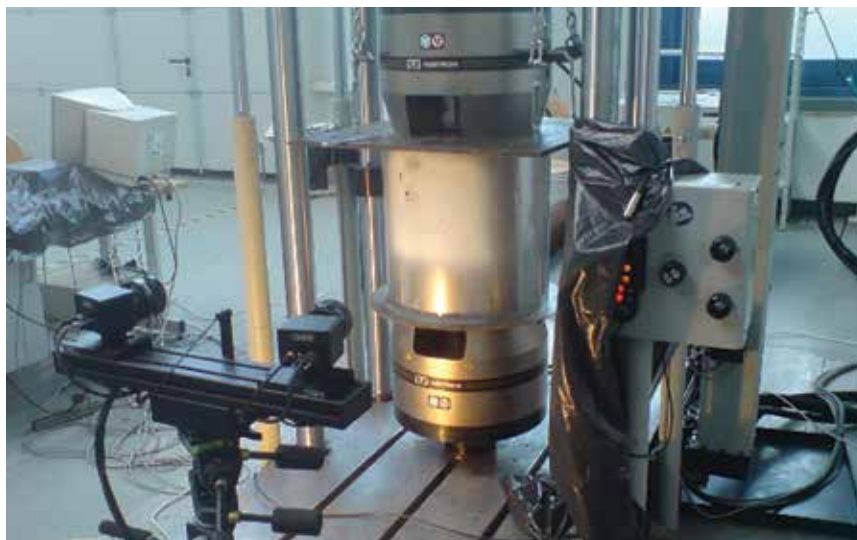

go – prowadzi następujące prace: inwentaryzacje budynków i obiektów budowlanych, oceny stanu technicznego, badania techniczno-konserwatorskie zabytkowych obiektów, analizę wartości kulturowych budowli i zespołów urbanistycznych, projekty zagospodarowania terenu, projekty adaptacji i modernizacji budynków, badania termowizyjne z zakresu fizyki budowli, badania termowizyjne uszkodzeń konstrukcji, wad technologicznych.

- **Pracownia Geodezji** – jest wyposażona w nowoczesny sprzęt pozwalający na świadczenie usług w zakresie zagadnień geodezji inżynierskiej, a w szczególności: wykonywania pomiarów sytuacyjno-wysokościowych, wyznaczania przemieszczeń i odkształceń obiektów inżynierskich wraz z geodezyjną interpretacją wyników pomiarów, w tym: wyzna-

czanie przemieszczeń pionowych i poziomych budowli, wyznaczanie odchyżeń od pionu budowli, wyznaczanie kształtu ugięcia dźwigarów

i deformacji płyt mostowych, wyznaczanie odchylenia powierzchni od płaskości.

Maszyna wytrzymałościowa INSTRON 8804 o nośności ± 500 kN z systemem optycznym do pomiaru deformacji Pontos i Aramis 3D

Nosorożec sprzed 125 tysięcy lat na S3

Niemal kompletny szkielet wymarłego już gatunku nosorożca znaleziono podczas prac przy budowie drugiej jezdni obwodnicy Gorzowa w ciągu drogi ekspresowej S3. Planowane jest wykonanie i ekspozycja kopii odkrytego szkieletu w formie modelu w Muzeum Przyrodniczym Uniwersytetu Wrocławskiego.

W maju 2016 roku na terenie budowy – w pobliżu środkowego węzła obwodnicy – natrafiono na kilka dużych kości zwierzęcia. Po analizie znaleziska okazało się, że pochodzą one ze środkowego odcinka kręgosłupa oraz tylnej prawej łapy żyjącego na tych terenach ponad 125 tys. lat temu nosorożca z gatunku *Stephanorhinus*. Po rozszerzeniu zakresu badań okazało się, że znalezisko jest unikatowe w skali kraju i Europy. Skompletowano bowiem niemal cały szkielet zwierzęcia, łącznie ponad 100 kości (wraz z fragmentem czaszki i pełnym uzębieniem). Przepuszczalnie nosorożec utonął (w jeziorze, które w tamtym czasie znajdowało się w tym miejscu), a jego ciało opadło poniżej torfów i zatrzymało się w silnie nawodnionej gytii, w której przetrwało do chwili obecnej.

Szczeka nosorożca (fot. Urszula Ratajczak)

Odkrycia dokonano podczas prac badawczych prowadzonych przez Dolnośląski Oddział Państwowego Instytutu Geolo-

gicznego – Państwowego Instytutu Badawczego. Inwestycja Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad polegająca na budowie drugiej jezdni obwodnicy Go-

rzowa obecnie znajduje się w końcowej fazie realizacji. Termin kontraktowy oddania drogi do użytku to kwiecień 2017 roku.

Przemysław Solan

Kalendarium LOIB: Wydarzenia. wrzesień – listopad 2016 roku

WRZESIEŃ:

- **1-2 września** – Warszawa. Szkolenie Sekretarzy i Dyrektorów Biur OIIB. Temat: problematyka współpracy dyrektorów i sekretarzy, czyli m.in.: ubezpieczenia członków, ochrona danych osobowych i usługi transgraniczne.
- **2-3 września** – Ośrodek Kormoran w Sułężynie. Konferencja dla członków LOIB z okazji Dnia Budowlanych.
- **6 września** – posiedzenie Okręgowej Rady LOIB.
- **7 września** – Przewodniczący OR LOIB Andrzej Cegielnik uczestniczył w Krajowej Radzie PIIB.
- **8 września** – Roman Buszkiewicz brał udział w Kapitulie „Konkursu na najlepsze prace dyplomowe absolwentów Wydziału Budownictwa UZ”.
- **8-10 września** – centrum szkoleniowe „Falenty” k/Warszawy. Szkolenie członków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB i Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych.
- **13-14 września** – Wrocław. Przewodniczący OR Andrzej Cegielnik uczestniczył w obchodach Dolnośląskich Dni Budownictwa. W spotkaniu uczestniczyli m.in. przedstawiciele władz Wrocławia, Izby Inżynierów Budownictwa z Polski, Niemiec i Czech. Drugiego dnia odbywała się Gala inżynierska, podczas której zostały wręczone nagrody i odznaczenia dla inżynierów z Dolnego Śląska.
- **14 września** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **16 września** – Filharmonia Gorzowska. VIII Gala Finałowa Lubuskiego Lidera Biznesu. Podczas Gali Izbę reprezentowali Andrzej Cegielnik i Jerzy Kaszyca.
- **17 września** – wycieczka do Zielonej Góry zorganizowana dla członków LOIB. Program obejmował m.in. zwiedzanie: Centrum Rekreacji Sportowej, Starówki, Muzeum Ziemi Lubuskiej, Ratusza, Centrum Nauki Keplera, Palmiarni, Lubuskiego Muzeum Wojskowego w Drzonowie oraz Centrum Winiarstwa w Zaborze. Wycieczka zakończyła się kolacją i degustacją win.
- **19 września** – posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej oraz kontrola działalności statutowej OR i spraw finansowo-gospodarczych.
- **20 września** – posiedzenie Komisji Prawno-Regulaminowej w Placówce Terenowej w Zielonej Górze, poruszono m.in. takie tematy jak: omówienie aktów prawnych opiniowanych przez Krajową KPR w 2016 r., wnioski XV Krajowego Zjazdu PIIB oraz aktywność członków w zakresie opiniowania projektów aktów prawnych.
- **20, 23, 26, 28 września** – Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna LOIB przeprowadziła kwalifikacje do egzaminu na uprawnienia budowlane w sesji jesiennej.
- **22 września** – szkolenie w Gorzowie (zgodnie z harmonogramem szkoleń).

- **22-24 września** – Leśniczówka „Przytęsko”. Regionalny Zjazd Szkoleniowy członków OSD i OROZ Izby: Kujawsko-Pomorskiej, Zachodniopomorskiej oraz Lubuskiej. Pierwszego dnia Zjazdu, miało miejsce również posiedzenie OSD LOIB.
- **23 września** – w Zielonogórskiej Palmiarni odbyła się Gala Budownictwa zorganizowana przez Lubuską Izbę Budownictwa. Podczas uroczystej Gali ogłoszono wyniki corocznego konkursu na najlepszy obiekt budowlany w województwie lubuskim. Na Gali zaprezentowani zostali również absolwenci kierunku budownictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, których prace dyplomowe zostały wyróżnione w konkursie na najlepszą pracę dyplomową. Fundatorem nagród rzeczowych dla laureatów tego konkursu była Lubuska Izba Inżynierów Budownictwa. Izbę reprezentowali: A. Cegielnik, J. Kaszyca, A. Wesoty.
- **27 września** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIB.
- **28 września** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **29 września** – szkolenie w Żarach (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **29 września** – posiedzenie składu orzekającego OR LOIB.
- **29 września** – szkolenie w Gorzowie (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **30 września-1 października** – Mielno. Narada szkoleniowa dla wszystkich członków Okręgowych KR i Krajowej KR. Poruszone zostały zagadnienia prawne i finansowo-ekonomiczne.
- **30 września** – kontrola działalności Okręgowej SD przez Krajowy SD.

PAŹDZIERNIK:

- **4 października** – zebranie Zespołu Redakcyjnego Biuletynu, omówienie tematów do kolejnego wydania kwartalnika.
- **5 października** – w Zespole Szkół Budowlanych i Samochodowych w Gorzowie, odbyło się spotkanie grup roboczych różnych branż, podczas którego opracowano „10 złotych umiejętności” wybranych pracowni. Izbę reprezentował Roman Buszkiewicz.
- **6 października** – szkolenie w Gorzowie (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **12 października** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **13 października** – Ewa Bosa uczestniczyła w posiedzeniu Komisji Wnioskowej KR PIIB.
- **18 października** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIB.
- **19 października** – Przewodniczący OR LOIB Andrzej Cegielnik uczestniczył w Krajowej Radzie PIIB
- **20 października** – posiedzenie Krajowej KK i Przewodniczących Okręgowych KK, w którym brali udział Piotr Koczwara i Józef Krzyżanowski.

- **20 października** – szkolenie w Żarach (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **20-21 października** – w Zielonej Górze odbyło się „Lubuskie Forum Gospodarcze 2016”, organizowane przez Organizację Pracodawców Ziemi Lubuskiej, Izbę reprezentował Mirosław Gruszecki.
- **25 października** – spotkanie w Zielonej Górze z nowym dziekanem Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego – dr hab. inż. Andrzejem Greinerem. Podczas spotkania została omówiona dalsza współpraca UZ z Izbą. LOIB reprezentowali: Andrzej Cegielnik, Tadeusz Głapa, Mirosław Gruszecki.
- **25 października** – spotkanie w Zielonej Górze przedstawicieli LOIB z LIB. Spotkanie dotyczyło przyszłorocznych targów w Drzonkowie oraz wyboru Lubuskiego Mistra Budowy. Izbę reprezentowali: Andrzej Cegielnik, Tadeusz Głapa, Mirosław Gruszecki.
- **26 października** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **26-28 października** – Centrum Konferencyjno-Hotelowe FORT w Warszawie, Ewa Bosa, Rzecznik Koordynator oraz Jacek Kasierski, Przewodniczący OSD uczestniczyli w naradzie szkoleniowej.
- **27 października** – szkolenie w Gorzowie (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **28 października** – posiedzenie składu orzekającego OR LOIB.

LISTOPAD:

- **2 listopada** – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej przeprowadził przesłuchanie w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej projektanta.
- **11 listopada** – w Gorzowie Andrzej Cegielnik i Jacek Kasierski uczestniczyli w wojewódzkich obchodach Narodowego Święta Niepodległości.
- **16 listopada** – w Zespole Szkół Budowlanych i Samochodowych w Gorzowie, odbyło się kolejne spotkanie grup roboczych różnych branż, podczas którego opracowano „10 złotych umiejętności” wybranych pracowni. Izbę reprezentował Roman Buszkiewicz.
- **16 listopada** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **17 listopada** – szkolenie w Gorzowie (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **18-25 listopada** – egzaminy na uprawnienia budowlane, zakwalifikowanych zostało 95 osób.
- **22 listopada** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIB.
- **29 listopada** – posiedzenie składu orzekającego OR LOIB.

Harmonogram szkoleń na rok 2017 – I półrocze

<p>Gorzów Wlkp. Miejsce: Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna, ul. Kosynierów Gdyńskich, godz. 15.00 (czwartek)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 12.01. Przepisy i zasady szkolenia opiekunów praktyk na uprawnienia budowlane. Wykładowca: Andrzej Wesoty. • 19.01. Wybrane typowe uszkodzenia konstrukcji budowlanych i metody ich wzmacniania. Wykładowca: prof. UZ Adam Wysokowski. • 9.02. Przepisy, obowiązki, odpowiedzialność, wynagrodzenia i honoraria przy wykonywaniu samodzielnych funkcji w zakresie projektowania, kierowania robotami i nadzoru nad robotami, ze szczególnym uwzględnieniem małych obiektów budowlanych. Wykładowca: Piotr Koczwar. • 23.03. Projektowanie i wykonawstwo muryowanych ścian wypetniających z omówieniem, wpływem zmian i błędów na parametry budynku na etapie projektowania i wykonawstwa. Wykładowcy: Pracownicy Politechniki – dr inż. Łukasz Drobiec i dr inż. Radosław Jasiński i zespół z Firmy SOLBET – mgr inż. Lech Misiewicz i mgr inż. Tomasz Rybarczyk. • 27.04. Ubezpieczenie Odpowiedzialności Cywilnej Inżynierów Budownictwa od strony zabezpieczenia wykonywania samodzielnych funkcji w budownictwie. Wykładowca: Piotr Stawicki. • 11.05. Cywilnoprawne aspekty wykonywania zawodu inżyniera budownictwa. Wykładowca: Magdalena Miatkowska-Misiotek. • 8.06. Technologie i metody stosowane przy budowie i przebudowie śródlądowych budowli hydrotechnicznych przede wszystkim wałów, przeston przeciwfiltracyjnych i oston skarp rzek, kanałów i zbiorników wodnych. Wykładowca: Krzysztof Grzelak. 	<p>Zielona Góra Miejsce: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, ul. prof. Szafrana 1, godz. 16.00 (środa)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 11.01. Przepisy i zasady szkolenia opiekunów praktyk na uprawnienia budowlane. Wykładowca: Andrzej Wesoty. • 18.01. Wybrane typowe uszkodzenia konstrukcji budowlanych i metody ich wzmacniania. Wykładowca: prof. UZ Adam Wysokowski. • 15.02. Przepisy, obowiązki, odpowiedzialność, wynagrodzenia i honoraria przy wykonywaniu samodzielnych funkcji w zakresie projektowania, kierowania robotami i nadzoru nad robotami, ze szczególnym uwzględnieniem małych obiektów budowlanych. Wykładowca: Piotr Koczwar. • 22.03. Projektowanie i wykonawstwo muryowanych ścian wypetniających z omówieniem, wpływem zmian i błędów na parametry budynku na etapie projektowania i wykonawstwa. Wykładowcy: Pracownicy Politechniki – dr inż. Łukasz Drobiec i dr inż. Radosław Jasiński i zespół z Firmy SOLBET – mgr inż. Lech Misiewicz i mgr inż. Tomasz Rybarczyk. • 26.04. Ubezpieczenie Odpowiedzialności Cywilnej Inżynierów Budownictwa od strony zabezpieczenia wykonywania samodzielnych funkcji w budownictwie. Wykładowca: Piotr Stawicki. • 17.05. Cywilnoprawne aspekty wykonywania zawodu inżyniera budownictwa. Wykładowca: Magdalena Miatkowska-Misiotek. • 14.06. Technologie i metody stosowane przy budowie i przebudowie śródlądowych budowli hydrotechnicznych przede wszystkim wałów, przeston przeciwfiltracyjnych i oston skarp rzek, kanałów i zbiorników wodnych. Wykładowca: Krzysztof Grzelak. 	<p>Żary Miejsce: Technikum Budowlane, ul. Górnośląska 2, godz. 15.00 (czwartek)</p> <ul style="list-style-type: none"> • 9.01. Przepisy i zasady szkolenia opiekunów praktyk na uprawnienia budowlane. Wykładowca: Andrzej Wesoty. • 26.01. Wybrane typowe uszkodzenia konstrukcji budowlanych i metody ich wzmacniania. Wykładowca: prof. UZ Adam Wysokowski. • 23.02. Przepisy, obowiązki, odpowiedzialność, wynagrodzenia i honoraria przy wykonywaniu samodzielnych funkcji w zakresie projektowania, kierowania robotami i nadzoru nad robotami, ze szczególnym uwzględnieniem małych obiektów budowlanych. Wykładowca: Piotr Koczwar. • 25.05. Cywilnoprawne aspekty wykonywania zawodu inżyniera budownictwa. Wykładowca: Magdalena Miatkowska-Misiotek. • 22.06. Technologie i metody stosowane przy budowie i przebudowie śródlądowych budowli hydrotechnicznych przede wszystkim wałów, przeston przeciwfiltracyjnych i oston skarp rzek, kanałów i zbiorników wodnych. Wykładowca: Krzysztof Grzelak.
--	--	---

UWAGA!

Prosimy o podanie aktualnego adresu e-mail, ponieważ te znajdujące się w naszej bazie często są już nieprawidłowe.

Informujemy, że biuro Izby na życzenie wydaje certyfikaty o uczestnictwie w szkoleniach.

Prosimy również o przesyłanie propozycji szkoleń na I półrocze 2017 na adres e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl.

Konferencja z okazji Dnia Budowlanych 2016

2 i 3 września 2016 roku odbyła się konferencja z okazji Dnia Budowlanych zorganizowana przez Lubuską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Gorzowie. W tym roku gościliśmy w atrakcyjnym ośrodku „Kormoran” koło Sulęcina.

W konferencji wzięło udział 110 członków naszej Izby. Organizatorzy zadbał o zaproszenie gości, którzy są związani z naszą profesją. Władze centralne reprezentował Jerzy Materna – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej. Wojewodę reprezentował Dyrektor Wydziału Infrastruktury Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie – Anna Maćkowiak. Obecny był p.o. Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Robert Lacroix. Jak co roku, przybył senator Władysław Komarnicki i poseł na Sejm Krystyna Sibińska. Zebrani z wielkim zainteresowaniem wysłuchali wykładu Sekretarza Stanu w Ministerstwie Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej Jerzego Materny. Tematem wykładu były: „Założenia do planu rozwoju śródlądowych dróg wodnych w Polsce na lata 2016-2020 z perspektywą do roku 2030 roku” – przyjęte na posiedzeniu Rządu 14 czerwca 2016 roku. Zamierzenie to uzyskało wstępną zgodę na finansowanie przy udziale środków zewnętrznych.

Składa się ono między innymi z następujących etapów (w nawiasie określono wartość w mld zł): Droga Wodna Wisły (31,9), Odrzańska Droga Wodna (30,7), Połączenie Odra – Wisła (6,5), Połączenie Wisła – Brześć (8,1), Dostosowanie Kanatu Gliwickiego do V kl. Dróg Wodnych (3,1). Realizacja tego przedsięwzięcia pozwoli na zrzut wód w czasie powodzi z dorzecza Wisły do dorzecza Odry (i odwrotnie). Jak podkreślał minister Jerzy Materna, nigdy powódzie nie występują na obszarze obu dorzeczy jednocześnie.

Następnie odbyły się wykłady przedstawiające nowe technologie w budownictwie. Pan Jacek J. Bzowski przedstawił

zagadnienia wstępne dotyczące specyfiki projektowania architektury, konstrukcji oraz instalacji w modelowaniu BIM (Building Information Modeling), w tym tworzenie cyfrowego modelu budynku, relację między modelem rzeczywistym BIM, a modelem obliczeniowym na różnych poziomach szczegółowości projektu. Zagadnienia związane z projektowaniem w wielu przestrzeniach umożliwiającą koordynację przestrzenną projektu budowlanego złożonego między innymi z wielu przenikających się instalacji. Jest to nowość w projektowaniu, która robi błyskawiczną karierę, bo jest bardzo użyteczna. Firma WEBER przedstawiła metodę naturalnej ochrony elewacji przed porastaniem w technologii AQUABALANCE. Ciekawą technologię ogrzewania budynków za pomocą grzejników podtynkowych, działających w oparciu o zjawisko przemiany fazowej przedstawiła firma 3THERMO Poznań. Nowoczesne systemy stropowe zaprezentowała firma KONBET Poznań. Zagadnienia dotyczące projektowania i stosowania elementów niskociśnieniowej wentylacji mechanicznej w budownictwie mieszkaniowym przedstawiła firma ARWENTER. Natomiast firmy OZEnergia i Solar Solution omówiły zagadnienia związane z zastosowaniem systemów solarnych w budownictwie mieszkaniowym i drogownictwie.

Po obiedzie był czas poświęcony na odpoczynek i rekreację. Tradycyjnie wieczorem spędziliśmy czas na integracji przy kolacji koleżeńskiej. Można było wymienić prywatne opinie na tematy nurtujące nasze środowisko i odnowić stare znajomości. W pięknie udekorowanej sali nie zabrakło muzyki i tańca. Nasze panie oczarowały panów swoimi kreacjami i bardzo uświetniły ten miły wieczór po pracowitym dniu.

W następnym dniu odbyła się część poznawcza Konferencji. Były to wyboru dwie wycieczki w najbliższą okolicę. Zdecydowanie większa część przybyłych wybrała wyjazd do Ośrodka Szkolenia Poligonowego Wojsk Lądowych w Wędrzynie. Grupę poprowadził dobrze przygotowany przewodnik wojskowy. Wycieczka po poligonie rozpoczęła się od Sali Taktyki, gdzie przedstawiony został na planszy cały poligon. Następnie odbył się spacer po zurbanizowanej części poligonu. Uwagę zwiedzających zwrócił fakt, że mimo niedzielnego przedpotudnia cały poligon był zajęty przez ćwiczące ugrupowania różnych formacji wojskowych. Na poligonie można zobaczyć replikę meczetu, a dla odważnych było przejście przez labirynt, w którym ćwiczą jednostki specjalne Wojska Polskiego. Odbyła się też wycieczka na strzelnicę czotgową i do opuszczonych wsi, które wchłonął poligon. Wielu kolegów mogło sobie przypomnieć czasy gdy odbywało służbę wojskową. Mniejsza grupa uczestników Konferencji zwiedziła elektrownię wodną w Bledzewie.

Po obiedzie z zalem musieliśmy rozjechać się do domów. Wierzymy, że tak dobrze przygotowane, ciekawe konferencje z okazji naszego święta zawodowego staną się już tradycją. Niech załużą ci, co nie byli. Należą się podziękowania organizatorom Konferencji tj.: Przewodniczącemu Okręgowej Rady LOIIB Andrzejowi Cegielnikowi, Przewodniczącemu Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego LOIIB Tadeuszowi Glapie i pracownikom Biura LOIIB w Gorzowie.

Zenon Pilarczyk

